

“Som un poble petit amb els problemes d’una ciutat gran”

Mundet admet que sovint les aspiracions d’aplicar tot un programa topen amb les dificultats i possibilitats econòmiques del consistori

Tot i la gran igualtat en les eleccions del 2015 i el 2019, no considera que el poble estigui dividit i recorda que ell governa “per a tothom”

Robert Mundet, al seu despatx de l’ajuntament de Cassà LLUÍS SIMON.

Sempre porto una llibreta per apuntar-me totes les queixes de la gent que em trobo pel carrer

A Cassà estem al mig de tot i no és tan fàcil com sembla, perquè es col·lapsa la C-65 gairebé cada dia

LLUÍS SIMON - CASSÀ DE LA SELVA

Robert Mundet va arribar a l’alcaldia després d’un pacte no exempt de polèmica amb el PSC que va apartar de l’alcaldia l’anterior alcalde, Martí Vallès (ERC), que va ser el més votat en la contesa electoral per només sis vots de diferència. Mundet havia estat cap de l’oposició des del 2015 i regidor des del 2008 i repetirà com a cap de llista per a les eleccions del 2023 després d’haver rebut el suport de les bases de Junts a Cassà.

Hi ha hagut dues eleccions decidides per molt pocs vots entre els mateixos candidats. Cassà és un municipi dividit?

No ho crec. El que passa és que hi ha més oferta electoral que en altres pobles del nostre entorn. Hem tingut tres candidatures el 2015 i el 2019. Després de les eleccions vaig dir que parlaria amb tothom i vam signar un acord amb el PSC basat en la transparència i s’ha complert. Després, en els temes de país cadascú ha votat el que ha volgut i sovint hem coincidit amb ERC. A l’hora de governar ho fem per a tothom, no només per a uns quants.

Ha estat regidor, cap de l'oposició i, des del 2019, finalment alcalde. Deu tenir molt clar quins són els problemes que té Cassà.

Quan fas un programa electoral defineixes una sèrie d'accions per tirar endavant durant el mandat, però vas veient també que la realitat possiblement anirà divergint d'aquests objectius de màxims. En els ajuntaments, i encara més en els de poble, no arribes mai a tot arreu. A més, t'has d'adaptar a les circumstàncies de cada moment. En el nostre cas això inclou els grans desperfectes que va provocar el temporal Glòria i després tot el que va suposar la pandèmia des del 2020 fins al 2022. Tot això ha provocat una sèrie de problemes sobrevinguts i situacions que hem hagut d'afrontar sense coneixement, com els mateixos metges. Hem intentat sortir-nos-en sense aturar la feina i mantenir els objectius que teníem marcats. Al final molts objectius que ens havíem proposat els haurem pogut fer.

Quan la gent el para pel carrer què reclama sobretot?

Sempre vaig amb una llibreta i ho apunto tot, però no pots afrontar sempre allò que et demanen. Però les petites coses sí que mirem d'afrontar-les i trobar les solucions. Sempre intento escoltar tothom.

Un dels problemes és l'abandonament del casc antic?

Hi ha una part del centre històric que l'hem anat arreglant. Hem fet una de les obres essencials en el poble, que és la renovació de tots els serveis dels carrers de la Indústria i la Bisbal. Els hem posat al mateix nivell i amb el mateix disseny que els més centrals. Allà hi passa la canonada d'aigua potable de distribució del 80% d'aigua potable de les cases del municipi. Les canonades del poble són de fibrociment, molt velles. S'han anat renovant a poc a poc però costa i s'hi havia de fer una actuació urgent, perquè ens podríem trobar que si hi hagués un trencament o algun incident el poble es quedés sense aigua. Era una de les nostres prioritats. L'altra, la compra de la finca de Can Parera, una casa vella i un magatzem sense ús que donava una imatge del centre del poble de cert abandonament. La casa ha anat a terra i al magatzem hi hem posat un aparcament perquè els mateixos veïns tinguin la possibilitat d'aparcar prop de casa.

No hauria estat millor una rehabilitació de la zona que no pas un aparcament?

Tot sempre depèn de la qüestió econòmica. La reforma del centre del poble es va dissenyar en sis fases; aquesta és una més. Hi ha molta feina per fer però no la podem assumir tot en una sola legislatura. Econòmicament és inviable. A més, no soc gaire optimista amb l'oportunitat que suposaven en principi els fons Next Generation per donar oxigen als municipis per la complexitat de la seva gestió. Tenim moltes idees i pressupostos preparats en aquests, però hem de veure el resultat. Era una bona oportunitat per afrontar obres que consideràvem essencials.

També és un municipi complex en la regulació del trànsit.

Sí. Tenim per exemple una carretera provincial de dos quilòmetres i mig que parteix el poble per la meitat. Vam començar un vial per endreçar les voreres, fer zones enjardinades, però hi ha molta feina per fer. Tenim un avantprojecte perquè els ciutadans hi diguin la seva. Ara ens trobem cotxes sobre les voreres, no hi ha aparcament i ni una zona verda. Més que una separació hauria de ser una cremallera. És un carrer amb moltes possibilitats per tenir-hi fins i tot vida comercial. No una rambla, però sí de fàcil circulació.

Hi ha poca vida comercial al centre i també cases buides.

De cases velles al centre del poble n'hi ha de fa molts anys; costa molt que la gent inverteixi en finques, possiblement per la degradació que tenen. S'han de tirar a terra i tornar a aixecar i necessites un gran poder adquisitiu. De locals comercials a Cassà en queden pocs.

I el jovent se'n va...

Se'n van perquè ens trobem com tots els municipis de l'entorn. El lloguer aquí és complicat. Amb el boom immobiliari 2003-2007 una sèrie de promocions de pisos van quedar aturades i tenim un volum de pisos que no surten al mercat ni de compra ni de lloguer. Hi ha alguns propietaris de blocs que els han arreglat i suposo que d'aquí a poc els posaran a lloguer i, per tant, tindrem més oferta però fins ara és complicat. És una cosa generalitzada.

I lloguer social?

Ens hem espavilat. Primer vam comprar un pis per a emergència, que era necessari en un poble com aquest pels problemes socials que també hi ha. Som un poble petit amb els problemes de les ciutats grans. És així. Hem fet una nova ordenança d'habitatge per a persones que estiguin interessades a cedir els seus habitatges que no tenen cap ús. Fa poc vam posar a licitació dues finques per posar-les a disposició d'aquest tema, però no em fem prou. Necessitem la col·laboració dels veïns. Hi ha molta demanda.

El sistema de recollida d'escombraries i fer el porta a porta també fan anar de corcoll l'Ajuntament.

Hem d'anar a un sistema de recollida porta a porta que gairebé ens ve marcat per la llei, per les normatives europees i de la Generalitat. Cada vegada que portem un camió a Solius tenim una penalització. És una sagnia econòmica. El model ha de canviar i per això ens hem adherit al conveni que proposa el Consell Comarcal. Primer, amb tot, hem d'arribar a un acord per trencar el contracte vigent i pagar una indemnització que sigui realista i després instaurar el nou sistema, que no deixa de ser tirar quaranta anys enrere. Tornem als cubells i les bosses. Hem d'estudiar-ho bé, no som un poble petit i no serà fàcil de gestionar. Les facilitats que hi veien alguns no les veig per enlloc. Hi haurà d'haver un procés d'implantació amb tots els veïns. Tenim un problema de turisme de bossa d'escombraries de gent que ve d'altres pobles on ja fan el porta a porta i que ve als nostres contenidors. Hi ha, a més, un incivisme preocupant que fa que qualsevol dia et trobis un desbordament en qualsevol carrer. Hi ha moltes facilitats per

portar grans volums a la deixalleria però molts, ho continuen deixant al carrer. La policia no pot arribar a tot arreu i estem valorant l'opció de posar càmeres als punts més negres. És un tema molt complex i també de sanitat pública.

Cassà va tenir un passat industrial molt relacionat amb el suro. Quines activitats econòmiques són emergents?

Després d'un temps d'apatia les empreses finalment comencen a invertir en el polígon industrial, però el sector surer, per tot allò que ha representat a Cassà i pel seu creixement, ha de tenir encara el nostre suport. La competència del mercat portuguès és enorme però els hem d'ajudar. Dit això, estem fent una crida perquè vinguin altres empreses i les que ho fan tenen la nostra ajuda per gestionar el que calgui, també en les qüestions mediambientals.

Esteu al mig d'allò que Carles Puigdemont, en l'etapa de periodista, va anomenar "el trapezi d'or". Aeroport, autopista, Girona i el TAV, la Costa Brava. Sembla un municipi imbatible.

Bé. No tot és tan fàcil com sembla. Tenir una zona industrial que tiri és difícil avui dia aquí i a tot arreu, però tenim una certa diversificació que ha evitat que, com ha passat en altres llocs, quan una gran empresa tanqui sigui un daltabaix. Tenim empreses de diferents sectors i aspirem que el turisme també creixi. Estem en la segona línia marítima i l'acord per completar la via verda ens hi ajudarà. Les Gavarres les tenim al costat, però és un PEIN i podem fer el que hi podem fer. El sector surer també ens permet explotar les visites guiades com fan els cellers. És una altra eina de promoció. Però tenim grans limitacions, també.

Com ara?

La C-65 està totalment col·lapsada. Trobar-se entre la costa i Girona fa que pràcticament cada dia hi hagi retencions. El desdoblament ni s'ha plantejat, però pel volum de vehicles caldria fer-ho o promoure més el transport públic, que és nefast de Girona a Platja d'Aro, per dir un exemple. També el volum de ciclistes, un turisme que ha capitalitzat Girona, és cada vegada més gran en camins i carreteres més estretes com els Àngels, Romanyà i Santa Pellaia, i això genera també altres problemes de congestió. Aquí tenim la sortida de Riudellots de l'AP-7 que ens envia també tot el seu trànsit. Som al mig de tot i també hi hem de comptar l'activitat normal dels municipis de la zona. O sigui, més dificultats.

Cassà és un poble també molt ric en el seu passat cultural i sobretot conegut per grans músics. L'antic alcalde defensa que gràcies a ells el municipi va fer un salt endavant en la gestió cultural.

Els també van recollir el que abans havien sembrat els altres. El que tenim per sort a Cassà són moltes entitats que fan activitats i, com deies, dues cobles, una jove orquestra que ara farà 25 anys, un cicle de música a l'estiu, serem el relleu de la fira de Santa Tecla a Figueres i el Càntut. Tot això hem de mirar de consolidar-ho tot i les limitacions. Mantenir-ho i promocionar-ho. És el que ens toca.

Normalment els municipis d'aquesta mida són notícia quan hi ha un succés mediàticament rellevant, com ara l'agressió que va rebre el director de l'institut per part d'un pare per un presumpte cas d'assetjament de la seva filla. Com valora aquell incident?

Una cosa és segura. És un fet puntual i s'ha de lamentar els fets, perquè arribar a aquest punt de violència és un fet que ningú pot permetre. A partir d'aquí el Departament d'Ensenyament ha de fer el seu informe i revisar el que calgui. És una qüestió que no es pot dirimir, com sembla que s'ha volgut fer, a les xarxes socials perquè això ho complica més. No dic ni que els comentaris dels uns ni dels altres siguin veritat o mentida. Em vaig posar en contacte amb la família de la nena, però no puc demanar la dimissió de ningú sense saber exactament què va passar en un centre que no és de la nostra titularitat. Aquesta problemàtica, com si n'hi ha d'altres, s'ha d'agafar de forma independent i tenir molta cura perquè afecta una menor, que, més enllà de qualsevol altra consideració, ha de tenir la protecció que es mereix.

Publicat a: El Punt Avui, 20 d'agost de 2022-08-09

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/politica/article/17-politica/2181537-som-un-poble-petit-amb-els-problemes-d-una-ciutat-gran.html>